

ОСТАННІ НОВИНИ

СУСПІЛЬСТВО ТА ЛЮДИ

19:45 З нового року «вчительську тисячу» отримуватимуть не всі освітяни: кого «обділять»

19:45 Трамп може надати 500 ракет «Томагавк» Україні: військовий аналітик пояснив, чому це можливо

19:30 Зростання цін пішло в галоп: інфляція в Україні перевищила прогнози НБУ

19:21 Дуже агресивні та злі: популярна співачка розповіла про поїздку до Парижу

19:19 Труни обкладуть ПДВ: нардепи планують підвищити вартість похоронних послуг в Україні

18:56 Раді запропонували декриміналізувати порно: що це означає

18:44 В Україні оновили правила надання субсидій на комуналку: що змінилося

«На передовій була 5 разів, якось потрапила під обстріл»: 65-річна пенсіонерка з Буковини волонтерить вже десять років

12:20 — 28 березня 2024

Вікторія МИКИТЮК, «ФАКТИ»

65-річна Ганна Юрбаш із Кіцмані, що у Чернівецькій області, десять років тому створила волонтерський центр допомоги армії і з тих пір постійно підтримує військовослужбовців та їхні родини. Організовує не лише гуманітарні поїздки, а й доукомплектовує волонтерські машини із інших громад. Кілька разів вона особисто возила речі та продукти на схід і навіть потрапила під ворожий обстріл. Незважаючи на поважний вік, проблеми зі здоров'ям, пані Ганна непохитна — працюватиме для ЗСУ до тих пір, поки не настане перемога. Раніше «ФАКТИ» писали [про 81-річну пенсіонерку Ганну Пєстову](#), яка з ранку до ночі шиє для військових, бо «за роботою менше думаю про війну».

В І Д Е О Д Н Я

- Поки Україна вже десять років бореться із росіянами, я займаюсь волонтерством. Для мене це не просто робота, це спільнота однодумців, котрі допомагають військовим та всім, хто потребує допомоги. Це люди, які об'єднані спільною метою заради мирного майбутнього. До пенсії працювала на тепличному комбінаті, займалась громадською діяльністю. В 2013 році, коли країна переживала Революцію Гідності, разом із онучкою брали участь у мирних акціях. Збирали продукти, теплі речі, возили все це в Київ, — розповідає «ФАКТАМ» **Ганна Юрбаш**. — Залишили територію Майдану буквально за день до наступу «Беркуту». Коли почались бойові дії на сході і в країні оголосили антитерористичну операцію, без вагань прийняла рішення бути корисною. Саме тому відкрила волонтерський центр допомоги армії у Кіцмані. Влаштовували благодійні концерти, збирали кошти на підтримку захисників, активно нас підтримали й українці за кордоном, вдома готували їжу разом із односельчанами. Й так почались наші перші поїздки на передову.

Ганна Юрбаш з однодумцями, які допомагають військовим і всім, хто потребує допомоги

— Що найбільше запам'яталось із тих поїздок?

- Особисто я була у Попасній та Авдіївці. Бувало так, що надворі ніч, а ти розвантажувешся у полях, чути ворожі обстріли. Важко згадувати, але одного разу ми із волонтерами дуже близько заїхали до ворожих позицій й нашу машину стали обстрілювати. Та сталося диво — нас вчасно врятували українські захисники. Страшно було! Тому що окупанти полювали за волонтерами й навіть викуп за них вимагали.

Читайте також: [«Маю особистий вівтар, на який молюся, там шеврони й прапори військових бригад»: співачка Анна Добриднева про творчість і допомогу армії](#)

— Як змінило вашу діяльність повномасштабне вторгнення?

- Діяльність стала у рази активнішою, тому що війна перекинулась на інші напрямки, потреби теж змінились. Якщо раніше бійці потребували генераторів та більше продуктів, зараз основна увага на дрони та машини. Багато тих бійців, яким я допомагала із 2014 року, першими пішли до військкомату, хоча декому і не можна було цього через інвалідність внаслідок поранень на фронті. Але вони не зважали, тому що безпосередньо знають, що таке війна.

«Знаєте, як мене бійці лагідно називають? Бабуся! А я готова прихилити кожному з них небо», - розповідає Ганна Юрбаш

Днями відправили машини на Запорізький та Донецький напрямки. Підготували для них продукти, ліки для зупинки кровотеч та від простуд, буржуйки, устілки із підігрівом, окопні свічки, домашні страви, одяг. Дуже радіють воїни дитячим малюнкам, то ми і їх передали. Також возимо їжу та одяг у шпиталі, де лікуються поранені. Ось передали ліжка з Італії, то ми відвезли у лікарні. А ось до нас завітали наші колеги — волонтери з Херсону, то ми відправили на Херсонський напрямок медикаменти, продукти, памперси, засоби гігієни та інші речі першої необхідності. Найближчим часом все буде доставлено у госпіталь для наших поранених воїнів. Щоранку отримую дзвінки від воїнів, вони і дають список потреб. Почувши їх, робота кипить, мов у вулику. Знаєте, як мене бійці лагідно називають? Бабуся! А я готова прихилити кожному з них небо і подарувати тепло рідного дому хоча б на мить.

Прочитайте це – і
через 6 днів ви ра-
птово станете
багатими

В Апостоловому ори-
гінальні кросівки.
Нова колекція

Читайте також: [«Впевнений, що це місцеві здали його окупантам, тому що підтримував ЗСУ»: подробиці загибелі військового капелана з Харківщини](#)

— Рідні, мабуть, теж задіяні у волонтерстві?

- Куди ж без них. Допомагають діти, онуки, чоловік, хоча він має другу групу інвалідності і пересувається на милицях. Але все одно сідає у машину і займається доставкою. Часто заїжджають волонтери з інших громад, і їм потрібно довантажити автомобіль на фронт. Ніколи не відмовляю, бо людина із іншого району. Завжди кажу, що всі захисники — наші. За весь час на передовій я була п'ять разів. І зараз дуже прошу, щоби поїхати знову, морально підтримати дух захисників, бо зараз їм так важко. Але хлопчики мене оберігають і кажуть: «Бабусю, під час АТО зовсім по іншому стріляли, зараз все падає з неба, і не знаєш, що чекає кожну хвилину». Воїни наголошують, що я потрібна їм у тилу і після нашої перемоги вони обов'язково приїдуть на Буковину подякувати і просто обійнятись. Це мотивує не опускати ніколи рук.

«Робота кипить, мов у вулику», - каже волонтерка